

3.Koncert porozumenia
3.Összefogás Hangverseny
Konzert der Solidarität

SCHUMANN FOREVER

pod záštitou Pavla Pašku, predsedu Národnej rady SR
Pavol Paška, a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsának elnöke védnöksége alatt
Unter des Patronats von Pavol Paška, Vorsitzende des Nationalrates der Slowakischen Republik

21.6. 2010 17:00

Sviatok hudby A Zene Ünnepe Fête de la Musique

Bratislava-Ružinov, Koncertná sieň ZUŠ Exnárova

Vstup voľný - Belépő ingyenes - Eintritt frei

17:00-18:15

Prihovor - Köszöntő

Toccata C dur op. 7 (1833)
DUŠAN ŠUJAN

Grand Sonata No. 1 fis mol op. 11 (1835)

- Introduzione. Un poco Adagio
- Allegro vivace
- Aria
- Scherzo e intermezzo
- Finale. Allegro un poco maestoso

BRANISLAV MALATINSKÝ

Fantasie C dur op. 17 (1836)

SÓRÉS ILDIKÓ

18:30-19:45

Fantasiestücke op. 12 (1837)

- Des Abends. Sehr innig zu spielen – Navečer. Hrať veľmi vrúcne
- Aufschwung. Sehr rasch – Vzlet. Veľmi rýchlo
- Warum? Langsam und zart – Prečo? Pomaly a nežne
- Grillen. Mit Humor – Rozmary. S humorom
- In der Nacht. Mit Leidenschaft – V noci. S vášňou
- Fabel. Langsam – Bájka. Pomaly
- Traumes Wirren. Aeusserst lebhaft – Zmätené snenie. Krajne živo
- Ende vom Lied. Mit gutem Humor – Koniec piesne. S dobrým humorom

ZUZANA ZAMBORSKÁ

Kreisleriana op.16 (1838)

1. Aeusserst bewegt – Krajne pohnuto
2. Sehr innig und nicht zu rasch – Veľmi vrúcne a nie príliš rýchlo
3. Sehr aufgeregt – Veľmi vzrušene
4. Sehr langsam – Veľmi pomaly
5. Sehr lebhaft – Veľmi živo
6. Sehr langsam – Veľmi pomaly
7. Sehr rasch – Veľmi rýchlo
8. Schnell und spielend – Rýchlo a hravo

FÜLEI BALÁZS

Kinderszenen op.15 (1838)

1. Von fremden Ländern und Menschen – O cudzích krajinách a ľuďoch
2. Curiose Geschichte – Čudná príhoda
3. Hasche-Mann - Chytačka
4. Bittendes Kind – Prosiace dieťa
5. Glückes Genug – Dostatok šťastia
6. Wichtige Begebenheit – Dôležitá udalosť
7. Träumerei - Snenie
8. Am Camin – Pri kozube
9. Ritter vom Steckenpferd – Rytier na drevenom koni
10. Fast zu Ernst - Skoro príliš vážne
11. Fürchtenmachen - Strašenie
12. Kind im Einschlummern – Dieťa zaspáva
13. Der Dichter spricht – Básnik rozpráva

IDA ČERNECKÁ

20:00-21:30

Grand Sonata No. 2 g mol op. 22 (1838)

- So rasch wie möglich – Čo možno najrýchlejšie
- Andantino
- Scherzo. Sehr rasch und markirt – Veľmi rýchlo a dôrazne
- Rondo. Presto

MÁRIA HEINZOVÁ

Romanzen op. 28 (1839)

- Sehr markirt – Veľmi dôrazne
- Einfach - Jednoducho
- Sehr markirt – Veľmi dôrazne

FÜLEI BALÁZS

Stücke für Klavier op. 32 (1839)

- Scherzo. Sehr markirt – Veľmi dôrazne
- Gigue. Sehr schnell – Veľmi rýchlo
- Romanze. Sehr rasch und mit Bravour – Veľmi rýchlo a s bravúrou
- Fughette. Leise – Ticho, slabo

ZUZANA ZAMBORSKÁ

Faschingsschwank aus Wien op. 26 (1840)

1. Allegro
2. Romanze. Ziemlich langsam – Dost' pomaly
3. Scherzino
4. Intermezzo. Mit grösster Energie – S maximálnou energiou
5. Finale. Höchst lebhaft – Čo najživšie

MÁRIA HEINZOVÁ

Waldszenen op. 82 (1849)

1. Eintritt. Nicht zu schnell – Vstup. Nie veľmi rýchlo
2. Jäger auf der Lauer. Höchst lebhaft – Poľovník na strehu. Čo najživšie
3. Einsame Blumen. Einfach – Osamelé kvety. Jednoducho
4. Verrufene Stelle. Ziemlich langsam – Miesto so zlým chýrom. Dost' pomaly
5. Freundliche Landschaft. Schnell – Prívetivá krajina. Rýchlo
6. Herberge. Mässig – Prístrešok. Mierne
7. Vogel als Prophet. Langsam, sehr zart – Vták ako prorok. Pomaly, veľmi nežne
8. Jagdlied. Rasch, kräftig – Poľovnícka pieseň. Rýchlo, silne
9. Abschied. Nicht schnell – Rozlúčka. Nie rýchlo

BÁLINT ANNA

Koncert porozumenia má za sebou dvojročnú tradíciu. Idea koncertu sa zrodila v hlave muzikológa a bývalého riaditeľa Základnej umeleckej školy vo Veľkých Kapušanoch Tamása Horkaya v súvislosti s okrúhlymi výročiami narodenia resp. úmrtia veľkých osobností maďarskej a slovenskej hudby Bélu Bartóka, Zoltána Kodály a Eugena Suchoňa v rokoch 2006, 2007 a 2008. Základnou myšlienkou Koncertu porozumenia je rozvíjať kultúrny dialóg prostredníctvom hudobného umenia v stredo európskom priestore a prioritne medzi Slovenskom a Maďarskom, prispieť k lepšiemu poznaniu sa navzájom a rozvíjať myšlienku historickej spolupatričnosti. Iba náhodou pripadol prvý Koncert porozumenia na 21. jún – keďže však je to deň Sviatku hudby, ktorý sa oslavuje od roku 1981 na podnet vtedajšieho francúzskeho ministra kultúry Jacka Langa, tradícia tohto dátumu zostala zachovaná aj pre ďalšie ročníky. Aktualitou prvého koncertu porozumenia bola aj oslava polročného členstva v schengenskom priestore, ktorý na jednej strane znamenal veľkú úľavu pre ľudí vo vnútrošchengenských prihraničných priestoroch a skutočnú slobodu pohybu, na druhej strane však aj hrozbu novej železnej opony smerom na východ.

Prvý Koncert porozumenia 21.6.2008 v maličkjej obci Ruská na slovensko-maďarsko-ukrajinskom trojhraníci možno označiť za skutočne historický. Prvýkrát na ňom v rámci jediného koncertu v podaní štvornárodnostného orchestrálneho a zborového aparátu s účasťou Slovenského filharmonického zboru, spevákov a hudobníkov z Debrecenu, Oradey, Košíc, Užhorodu a Lvova zazneli kľúčové oratoriálne diela slovenskej a maďarskej hudby 20. storočia Psalmus Hungaricus od Z. Kodály a Žalm zeme podkarpatskej od E. Suchoňa.

Druhý Koncert porozumenia 21.6.2009 v obci Leles v blízkych geografických súradniciach priniesol nie menší zážitok, keď tamojší preplnený kostol si v podaní Speváckeho zboru Z. Kodály z Debrecenu a Miešaného zboru Prešovskej univerzity Nostro Canto mohol vypočuť poslucháčsky a interpretačne náročné, ale hodnotné, vzácne a strhujúce zborové diela slovenskej a maďarskej hudby 20. storočia. Vzneseným okamihom koncertu bola spoločná produkcia oboch zborov v Suchoňovej hymnickej piesni Aká si mi krásna a v Kodályovej úchvatnej zborovej piesni Esti dal (Večerná pieseň).

Tretí Koncert porozumenia bol pôvodne plánovaný do úplne iného geografického priestoru. Juh východného Slovenska mal vystriedať sever, konkrétne Bardejov a jeho čarokrásne námestie. V rámci veľkolepého open-air maratónu malo zaznieť kompletne klavírne dielo Roberta Schumanna v podaní špičkových klaviristov z Maďarska, Slovenska, Ukrajiny a ďalších stredo- a východoeurópskych krajín. Zasiahla však okrem iného ekonomická kríza a radikálne znížený

rozpočet pre podujatie (iba 21 % požadovaných prostriedkov). Preto sme boli nútení prehodnotiť koncepciu, miesto a charakter podujatia. Základná myšlienka koncertu však zostala zachovaná: dôstojné pripomenutie odkazu veľkého romantického génia Roberta Schumanna, aj keď prostredníctvom „len“ štvorhodinového klavírneho minimaratónu, ktorý by však mal uspokojiť každého hudobného labužníka, fanúšika romantizmu a zvlášť poetiky R.Schumanna. Na koncerte participujú traja klaviristi z Maďarska a päť klaviristov zo Slovenska, umelci rôznych generácií, čo môže priniesť ďalší podnetný a vzrušujúci kultúrny dialóg.

Robert Schumann (1810-56) sa narodil 8.júna, čiže iba o sto dní neskôr, ako poet klavíra Fryderyk Chopin. Vo vysnívanej dráhe klavírneho virtuóza mu zabránil nevydarený pokus s vyrovnávaním prstov. V prvom tvorivom období v rokoch 1840-49 sa venoval výhradne tvorbe pre klavír. Bolo to pre Schumanna obdobie veľkých lások, razenia nových ciest v hudobnej estetike, zakladania Nového časopisu pre hudbu a veľkého romantického rozletu. Na rozdiel od Chopina sa v tradičných hudobných druhoch realizoval iba príležitostne, i keď tri klavírne sonáty patria k jeho najvydarenejším dielam. Svojim skladbám dával vlastné, často fantastické názvy a romantizmus zámerne presadzoval. V snahe presnejšie sprostredkovať želaný výrazový efekt siahal po originálnych nemeckých tempovo-prednesových pokynoch. Pre Schumanna už novosť, zaujímavosť ba dokonca bizarnosť mali väčšiu váhu ako krása či príjemnosť: preto ho v istom zmysle možno považovať za novoromantika. Fantáziu a výrazu nechával voľnejší priebeh ako všetci autori pred ním, logika a formová disciplína sa u neho ľahšie podriaďovali nespútaným vášňam či čudným asociáciám. Pre mnohé diela je príznačný kaleidoskop rýchlo sa striedajúcich charakterov a nálad.

Počas dnešného grandiózneho koncertu si budeme môcť vychutnať skladby najrôznejšieho charakteru a povahy od enormne náročnej a stručnej motoricko-virtuóznej Tokkáty C dur až po mystickú reflexiu prírodnej idyly v Lesných scénach. Posledná časť poslednej skladby s názvom Rozlúčka (jedinej na našom koncerte, ktorá vznikla po roku 1840) symbolicky uzatvára celé podujatie. Medzitým však zaznejú dve sonáty (fis mol, g mol), ktoré dokazujú Schumannovu úspešnosť v narábaní aj s veľkými formami. Jednočasťová, no bohato štruktúrovaná Fantázia C dur, venovaná Lisztovi je ozajstnou nefalšovanou fantáziou mohutných citov a silnej tvarovacej vôle. Fantázijské kusy op.12 ponúkajú nevyčerpatelnú plejádu schumannovskej výrazovosti od prudkej emotívnosti a supersenzitívnej poézie po výbušný humor a množstvo ďalších výrazových odtieňov. Málo hranými, no nemenej vydarenými dielami sú Tri romance a Štyri klavírne kusy. Detské scény predstavujú láskyplné výpovede o deťoch očami dospelého umelca, čiže nie inštruktívnu hudbu.

Jednou z kľúčových Schumannových skladieb je Kreisleriana s podtitulom Fantázia, venovaná „priateľovi F. Chopinovi“. Je to zároveň svedectvo intenzívnej literárnej inklinácie autora (vieme, že Schumann sa dlho rozhodoval medzi dráhou literáta a hudobníka). Samotný názov je prevzatý od spisovateľa E.T.A.Hoffmanna. Excentrický hudobník Kreisler je románová postava a Hoffmannova umelecká projekcia - okrem iného ho charakterizuje nekonečné fantazírovanie pri klavíri a nadšenie pre hudbu dávnych storočí. Výrazové kontrasty sú tu ešte drsnejšie ako v predošlých kompozíciách, najmä medzi vášnivými molovými a lyrickými durovými úsekmi. Cyklus obsahuje len osem častí, čo sa však vďaka ich vnútornej komplexnosti na vyše polhodinovom rozsahu skladby neodráža. Strhujúco expresívne sú najmä začiatky nepárnych častí.

Na Viedeňských fašiangoch op. 26 (1839-40) cítiť Schumannovu dokonalú zrelosť, rozvahu, ktorá je príznačná pre jeho vrcholnú symfonickú a komornú tvorbu. Výnimočne optimistické, pozitívne ladené dielo má už len päť častí a vo svojej podstate je dobre maskovaným sonátovým cyklom. Ťažiskové sú okrajové časti: úvodné rondo s piatimi medzihrami (!) a rozsiahlou kódom a jasavé sonátové finále. V štvrtej medzihre prvej časti Schumann krátko cituje vtedy zakázanú Marseillaise. Tri vnútorné časti predstavujú krátke pomalé intermezzo, nevinné rondové scherzino a „bonusové“ intermezzo, nádherné stelesnenie úprimnej romantickej vášnivosti.

Myslíme si, že program dnešného koncertu presvedčivo dokazuje Schumannovu nesmrteľnú

genialitu; cieľom koncertu je aj upozorniť na istú disproporciu pozornosti najmä domácej kultúrnej verejnosti v porovnaní s bicentenáriom a hrávanosťou tvorby F. Chopina. Všetkým poslucháčom prajeme vzrušujúce „zahrýznutie“ do Schumannovej hudby.

Dušan Šujan je žiakom Petra Čermana na Konzervatóriu v Bratislave a Mariána Lapšanského na VŠMU, v ktorého triede skončil aj doktorandské štúdium. Od roku 1995 je pedagógom na Konzervatóriu a od roku 2001 asistentom na VŠMU. Ako sólista spolupracoval s viacerými domácimi orchestrami. Popri sólistickej činnosti sa intenzívne venuje komornej hre. Je členom klavírneho tria pre šesť rúk Mylenum a spolupracuje s poprednými slovenskými inštrumentalistami (Magdaléna Blahušiaková – soprán, Peter Šesták – viola, Jozef Lupták a Boris Bohó – violončelo, Matej Drlička – klarinet, Jozef Hamerník a Ivica Encingerová – flauta). Účinkoval na festivaloch doma (Dni flámskej hudby, Orfeus) a v zahraničí (Dni O. Messiaena v Gente, Belgicko). Koncertoval v Anglicku, Nemecku, Taliansku a Belgicku. Realizoval nahrávky pre Slovenský rozhlas. K jeho najvýznamnejším úspechom patria víťazstvá na Súťaži študentov slovenských konzervatórií v rokoch 1990 a 1992, Cena Ministra školstva SR na Medzinárodnej klavírnej súťaži J.N.Hummela v Bratislave (1999) a 1.cena na medzinárodnej súťaži klavírnych trií pre 6 rúk v Marktoberdorfe (2000).

Branislav Malatinský študoval na Konzervatóriu v Bratislave u Eleny Hlinkovej a na VŠMU v Bratislave u Idy Černeckej a Františka Perglera. V triede I.Černeckej skončil aj doktorandské štúdium. V rámci štipendia Sokrates-Erasmus si prehlboval svoje vedomosti na Vysokej hudobnej škole v Hannoveri u Eriky Lux. Zúčastnil sa medzinárodných interpretačných kurzov pod vedením osobností ako Peter Toperczer, Sándor Falvai a iní. K jeho najväčším úspechom patria 3.cena na Súťaži študentov slovenských konzervatórií (1998) a na Medzinárodnej klavírnej súťaži Piano Bratislava (2001). Účinkoval ako sólista s VŠMU Symphony Orchestra, predstavil sa na Prehliadke mladých koncertných umelcov, Komorných dňoch J.N.Hummela, sólovým recitálom v rámci cyklu Nedeľné matiné v Mirbachovom paláci, koncertoch súčasnej hudby SOOZVUK. Ako člen poroty zasadol na VII. ročníku celoslovenskej súťaže s medzinárodnou účasťou ŠUČ 2010 v Ružomberku.

Ildikó Sörös študovala klavír a kompozíciu na Hudobnej odbornej škole Zoltána Kodálya v Debrecíne, na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta v Budapešti bola žiačkou Ernő Szegediho a Sándora Falvaia (klavír), ako aj Györgya Kurtága, Istvána Lánge a Balázsa a Szunyogha (komorná hudba). Zúčastnila sa nespočetných kurzov pod vedením najvýznamnejších svetových klavírnych umelcov, akými sú Dmitrij Baškirov, Malcolm Bilson, Tamás Vásáry, Kornél Zempléni, Tatiana Nikolajeva a iní. Pôsobí ako pedagóg klavírnej hry a súčasne aj vedúca katedry klavíra, organa a harfy na Hudobnej odbornej škole Z.Kodálya v Debrecíne. Je aktívna ako sólistka a komorne spolupracuje s poprednými maďarskými inštrumentalistami. Osobitnú pozornosť venuje šíreniu hudby maďarských klasikov. Okrem svojej vlasti koncertovala v Nemecku, Rumunsku, Rakúsku, bývalom Sovietskom zväze a na Slovensku. Vyučovala a korepetovala na majstrovských kurzoch v rakúskom Schrunse (ako partnerka významnej sopranistky Andor Éva), na Cypre a v Rumunsku (Székelyudvarhely - Odorheiu Secuiesc).

Zuzana Zamborská študovala na Konzervatóriu v Bratislave v triede Brigity Starostovej a v roku 2001 ukončila štúdium na VŠMU v Bratislave v triede Idy Černeckej. Vzdelanie si doplnila ročným študijným pobytom vo švajčiarskom Fribourghu pod vedením brazílskeho klaviristu Ricarda Castra. V roku 2010 skončila aj doktorandské štúdium. Úspešne sa zúčastnila mnohých medzinárodných súťaží: na „Virtuosi per musica di pianoforte“ v Ústí nad Labem získala 1. cenu v II. kategórii a zároveň Cena najlepšieho československého účastníka (1990); na Medzinárodnej súťaži Leoša Janáčka v Brna získala 2.cenu (1998); na letných kurzoch Akadémií Praha-Budapešť-Viedeň vo Viedni získala cenu za najlepšiu interpretáciu diela B. Martinů (1999). Predstavila sa na mnohých koncertných vystúpeniach doma a v zahraničí. Ešte na začiatku kariéry sa zúčastnila medzinárodného festivalu Marcové hudobné dni v bulharskom Ruse (1986, 1989), neskôr koncertovala v Poľsku, Nemecku, Rakúsku, Japonsku, Českej republike a Švajčiarsku. So svojim

otcom Stanislavom Zamborským sa venovala aj interpretácii štvorročnej literatúry. Spolupracovala tiež s členmi Moyzesovho kvarteta, s orchestrami Capella Istropolitana, s orchestrom VŠMU a so Slovenskou filharmóniou.

Balázs Fülei študoval na Konzervatóriu Bélu Bartóka a v roku 2008 s vyznamenaním ukončil Hudobnoumeleckú univerzitu Ferenc Liszta v Budapešti, kde v súčasnosti pokračuje v doktorandskom štúdiu. Od roku 2009 študuje aj v triede Emanuela Krasovskeho na Hudobnej akadémii v Tel Avive. Pravidelne koncertuje od štrnástich rokov. So skladbami pre sólový klavír i orchester vystupoval takmer vo všetkých európskych krajinách, ako aj v Číne, Japonsku, USA, Izraeli či v Austrálii. V roku 2003 zvíťazil na 10. Celostátnej klavírnej súťaži pre konzervatóriá a na 10. Klavírnej súťaži Andora Földesa. V roku 2005 zvíťazil na Medzinárodnej klavírnej súťaži Arcangelo Speranza v talianskom Tarante. Stal sa sólistom koncertného turné New Master On Tour 2006/2007 International Holland Music Sessions. Dejiskami jeho sólových koncertov boli Concertgebouw v Amsterdame, Diligentia v Haagu a pódia v ďalších európskych veľkomestách. V roku 2006 nahral v Tokiu DVD nosič s baladami F. Chopina a F. Liszta, o rok neskôr si odniesol zvláštnu cenu z Medzinárodnej súťaže P. I. Čajkovského v Moskve a 3. miesto z 25. Medzinárodnej klavírnej súťaže Ettore Pozzoli v Miláne. V roku 2008 sa dokonca predstavil v jednej z najprestížnejších koncertných siení Carnegie Hall v New Yorku.

Ida Černecká patrí k najvýznamnejším osobnostiam slovenského interpretačného umenia. Už od mladosti upútali publikum i odbornú kritiku jej sólistické výkony veľkou tónovou kultúrou a hĺbkou muzikantského prežitia. Študovala na bratislavskom konzervatóriu a Vysokej škole múzických umení v Bratislave v triede Prof. Rudolfa Macudzinského. Postgraduálne štúdium absolvovala na Konzervatóriu P.I.Čajkovského v Moskve pod pedagogickým vedením Prof. Viery Gornostajevovej. Zúčastnila sa na Medzinárodných hudobných kurzoch vo Weimare (Prof. Tatiana Nikolajevova, Prof. Viera Gornostajevova). Už ako 12-ročná získala 1. cenu na celoštátnej súťaži v Prahe. Je laureátkou Smetanovej klavírnej súťaže v Hradci Králové (1968), diplom získala na Medzinárodnej súťaži J.S.Bacha v Lipsku (1972) a na Medzinárodnej klavírnej súťaži F.Busoniho v Bolzane (1973). Po Interpódii v rámci medzinárodného hudobného festivalu Bratislavské hudobné slávnosti 1976 sa výborne predstavila i v rámci medzinárodného hudobného festivalu Pražská jar 1978. Ida Černecká spolupracuje s mnohými slovenskými a zahraničnými orchestrami. Vystúpila na koncertných pódioch nielen na Slovensku, ale aj v mnohých krajinách Európy a zámoria. Realizovala nahrávky pre hudobné vydavateľstvá OPUS, DISKANT a zahraničné firmy MUSICA, NAXOS, Dánsky rozhlas v Kodani, Nemecký rozhlas v Berlíne, Slovenský rozhlas a Slovenskú televíziu. Jej nahrávky sú známe v mnohých krajinách sveta. Popri intenzívnej koncertnej činnosti pôsobí pedagogicky ako univerzitná profesorka na VŠMU v Bratislave. Vede interpretačné semináre, je často pozývaná do porôt medzinárodných a domácich klavírnych súťaží. Svoje tvorivé zámery v spojení poézie, filozofie a hudby realizovala aj ako autorka rozhlasových relácií.

Mária Heinzová študovala na Konzervatóriu v Žiline a na VŠMU v Bratislave v triede prof. Idy Černeckej. Počas štúdia na konzervatóriu a na VŠMU účinkovala na mnohých koncertných podujatiach a zúčastnila sa viacerých súťaží, ako Virtuosi per musica di pianoforte v Ústí nad Labem, Beethovenov Hradec, Súťaž slovenských konzervatórií '79, '81 (3. cena, čestné uznanie), Interpretačná súťaž Slovenskej republiky '85 v Banskej Bystrici (3. cena), Medzinárodná klavírna súťaž R. Schumanna v Zwickau '89 či klavírna spolupráca na Medzinárodnej violončelovej súťaži v Markneukirchene '92. Za vynikajúce študijné výsledky získala v 1986 Cenu ministra školstva. V roku 1992 ukončila štúdium umeleckej aspirantúry v triede prof. Idy Černeckej. Okrem bohatého svetového komorného i sólového repertoáru interpretuje diela súčasných slovenských skladateľov. Premiérovala diela E. Čekovskej, R. Dubovského či M. Lejavu. Nahrávala v Slovenskom rozhlase a v Slovenskej televízii. Účinkovala na festivaloch Prehliadka mladých koncertných umelcov, Bratislavské hudobné slávnosti, Nová slovenská hudba, Orfeus a Hudba na hrade. V rámci medzinárodných interpretačných kurzov v Piešťanoch spolupracovala s významnými flautistami M. Jurkovičom a V. Brunnerom. Koncertovala s umeleckými osobnosťami formátu M. Dvorského, H. Štolfovej-Bandovej, J. Podhoranského, J. Alexandra, M. Jurkovič, I. Kirilovej, J. Luptáka a ďalších. Pôsobí ako docentka na Hudobnej a tanečnej fakulte VŠMU v Bratislave a v

súčasnosti je aj dekanou fakulty.

Anna Bálint študovala na Hudobnej odbornej škole vo Váci v triede Ildikó Cs.Nagy a na Hudobnومهlečkej univerzite F.Liszta v Budapešti, kde v roku 2004 získala diplom klavírneho pedagóga a komorného umelca v triede Andrása Kemenesa a Rity Wagner. V roku 2007 získala osobitnú cenu na 13. Celoštátnej klavírnej súťaži klavírnych pedagógov. Počas štúdií sa pravidelne zúčastňovala majstrovských kurzov pod vedením znamenitých umelcov, akými sú Imre Rohmann, László Baranyai, Gábor Csalog a ďalší. Toho roku končí štúdia na Hudobnومهlečkej fakulte univerzity v Segedíne v majstrovskom odbore klavírneho umelca a klavírneho pedagóga v triede Ilony Lucz.

Usporiadatelia – szervezők – Veranstalter:

MUSA NOSTRA, n. o.

Základná umelecká škola, Exnárova 6, Bratislava

Autor textu: Mgr. Tamás Horkay, PhD.